

Bruxelles, den 24. februar 2017
(OR. en)

6575/17

**Interinstitutionel sag:
2017/0043 (COD)**

**PECHE 68
CODEC 248**

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	24. februar 2017
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2017) 97 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om en flerårig plan for små pelagiske bestande i Adriaterhavet og fiskeriet, der udnytter disse bestande

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2017) 97 final.

Bilag: COM(2017) 97 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.2.2017
COM(2017) 97 final

2017/0043 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en flerårig plan for små pelagiske bestande i Adriaterhavet og fiskeriet, der udnytter disse bestande

{SWD(2017) 63 final}

{SWD(2017) 64 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Adriaterhavet (geografisk underområde 17 og 18 henhørende under Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet)¹ er et vigtigt underområde i Middelhavet, som tegner sig for ca. en tredjedel af værdien af de samlede landinger². Små pelagiske arter (der svømmer i nærheden af vandoverfladen) er en vigtig ressource for fiskeriet i Adriaterhavet, idet fangster af disse arter giver en høj økonomisk indtjening for fiskerne i område. De mest værdifulde og eftertragtede små pelagiske arter i Adriaterhavet er ansjos og sardin.

Ansjos og sardin udgør hovedparten af alle fangster i fiskeriet efter små pelagiske arter³, og ansjos er den mest værdifulde af de to arter og den primære målart. Hovedparten af fangsterne i den nordlige del af Adriaterhavet tages af italienske og kroatisk fiskerfartøjer. De eneste andre medlemsstater, der deltager i dette fiskeri, er Slovenien, som kun tager knap 1 % af de samlede fangster, og Albanien og Montenegro, som tager en lige så lille andel af fangsterne³.

Fiskeriet efter små pelagiske arter i Adriaterhavet er i øjeblikket underlagt adskillige sæt retsregler på både nationalt niveau, EU-niveau og internationalt niveau. Kroatien, Italien og Slovenien har alle vedtaget nationale forvaltningsplaner i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 (Middelhavsforordningen)⁴. Disse forvaltningsplaner omfatter notfartøjer og pelagiske trawlere, som er de redskaber, der anvendes i fiskeriet efter små pelagiske arter. Udsmid i begrænset omfang er tilladt i henhold til en treårig udsmidsplan⁵, der er vedtaget på EU-niveau. På internationalt plan har Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) vedtaget en forvaltningsplan⁶ og flere på hinanden følgende hasteforanstaltninger⁷.

Til trods for disse forvaltningsforanstaltninger viser den seneste videnskabelige rådgivning, at ansjos og sardin i Adriaterhavet stadig overudnyttes, og at der formodentlig vil ske en

¹ <http://www.fao.org/3/a-ax817e.pdf>.

² GFCM (2016) The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries.

³ FAO-fangststatistikker - data hentet den 10. maj 2016.

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 (EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6).

⁵ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1392/2014 af 20. oktober 2014 om fastsættelse af en udsmidsplan for fiskeri efter visse små pelagiske arter i Middelhavet (EUT L 370 af 30.12.2014, s. 21).

⁶ GFCM-henstilling GFCM/37/2013/1 om en flerårig forvaltningsplan for fiskeriet efter små pelagiske bestande i GFCM's geografiske underområde 17 (den nordlige del af Adriaterhavet) og om midlertidige bevarelsesforanstaltninger for fiskeriet efter små pelagiske bestande i det geografiske underområde 18 (den sydlige del af Adriaterhavet).

⁷ GFCM-henstilling GFCM/38/2014/1 om ændring af GFCM/37/2013/1 og om forsigtighedsforanstaltninger og hasteforanstaltninger gældende for 2015 for små pelagiske bestande i GFCM's geografiske underområde 17; GFCM-henstilling GFCM/39/2015/1 om yderligere forsigtighedsforanstaltninger og hasteforanstaltninger gældende for 2016 for små pelagiske bestande i Adriaterhavet (GSA 17 og GSA 18), og GFCM-henstilling GFCM/40/2016/3 om yderligere hasteforanstaltninger gældende for 2017 og 2018 for små pelagiske bestande i Adriaterhavet (GSA 17 and GSA 18). De findes alle på: <http://www.fao.org/gfcm/decisions/en/>.

yderligere nedgang i bestandene. Situationen forværres i takt med, at vi bevæger os længere væk fra et bæredygtigt fangstniveau, og vi er langt fra målet om at udnytte bestandene på et niveau, der giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) senest i 2020 som krævet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF⁸ (grundforordningen). Ifølge den seneste videnskabelige rådgivning bør fangsterne reduceres betragteligt for begge arter for at opnå et bæredygtigt fiskeri⁹.

De gældende forvaltningsregler er primært baseret på en begrænsning af fiskeriindsatsen og -kapaciteten suppleret med yderligere foranstaltninger, som f.eks. lukning af fiskeriet i visse områder og perioder og mindstestørrelser for landing. De specifikke foranstaltninger er imidlertid forskellige med hensyn til det geografiske område (beliggende mellem tre medlemsstater og i internationale farvande), og de er desuden blevet ændret adskillige gange i de seneste år. Sæsonlukningen er forskellig i de tre Adriaterhavsmedlemsstater og er også blevet ændret fra år til år i de seneste fem år. Disse komplekse forvaltningsrammer, der er under konstant udvikling, gør det svært for fiskerisektoren at holde sig ajour med de gældende regler og følgelig at gennemføre dem. Det er også mindre effektivt at forvalte den samme bestand efter forskellige regler i de forskellige områder, hvor den forekommer. Hvis der f.eks. lukkes for fiskeriet i et bestemt område i henhold til en af medlemsstaternes nationale regler, kan det resultere i, at fiskeriet efter den pågældende bestand blot flyttes til en anden del af Adriaterhavet, hvor det er tilladt at fiske på det pågældende tidspunkt.

Diverse evalueringer af de gældende forvaltningsregler har vist, at de er ineffektive og utilstrækkelige, når det gælder om at sikre et bæredygtigt fiskeri efter bestandene senest i 2020. EU's Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF)¹⁰ har anbefalet, at forvalterne overvejer at anvende fangst- (eller landingsrestriktioner), eftersom dette ville være en mere effektiv metode til forvaltning af små pelagiske bestande¹¹¹², der samler sig i stimer, idet forvaltning på grundlag af indsats anses for at være for risikabel en metode. Selv om indsatsen reduceres med 20 %, betyder det f.eks. ikke nødvendigvis, at fangsterne eller fiskeridødeligheden reduceres med 20 %. Hvis et fartøj lokaliserer en stime af små pelagiske fisk, kan det tage en stor fangst på kort tid. En reduktion af fangsterne giver sig derimod direkte udslag i en tilsvarende reduktion af fiskeridødeligheden.

Dette forslag tager sigte på at løse problemet med overudnyttelse af de små pelagiske bestande, som skyldes et ikkebæredygtigt fiskeri og ineffektiv forvaltning. Hovedformålet med den flerårige plan er at genoprette bestandene og fiskeriet til et sundt niveau ved at sørge for, at fiskeriet bliver bæredygtigt. Derved sikres det, at fiskerisektoren fortsat kan udnytte denne ressource på langt sigt. Den flerårige plan vil også lette indførelsen af landingsforpligtelsen ved at fastsætte betingelserne for fravigelser i bestemte nøje fastlagte situationer. Fastlæggelsen af en flerårig plan giver også mulighed for at anvende

⁸ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

⁹ STECF (2015) – Small pelagic stocks in the Adriatic Sea. Mediterranean assessments part 1 (STECF-15-14). Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, EUR 27492 EN, JRC 97707, 52 sider.

¹⁰ Kommissionens afgørelse af 26. august 2005 om oprettelse af en videnskabelig, teknisk og økonomisk komité for fiskeri (2005/629/EF).

¹¹ Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) - Assessment of Mediterranean Sea stocks, part 2 (STECF-11-14).

¹² Rapport fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) – møderapport fra det 51. plenarmøde (PLEN-16-01). 2016. Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, EUR 27917 EN, JRC 101442, 95 sider.

regionaliseringsprocessen, dvs. at medlemsstaterne omkring et havområde inddrages i udarbejdelsen og formuleringen af forvaltningsregler for de interesserede parter. Idéen hermed er at styrke fiskeriaktøernes engagement, hvilket vil fremme håndhævelsen af reglerne og gøre dem mere effektive. Regionalisering vil også lette beslutningsprocessen, som vil blive mere effektiv, idet man hurtigere vil kunne reagere på ændrede omstændigheder, og beslutningerne vil blive truffet tættere på de berørte parter i tilfælde, hvor der er tale om meget tekniske spørgsmål.

En flerårig plan skal indeholde mål for fiskeridødeligheden angivet i intervaller for hver bestand, hvis disse oplysninger foreligger, som skal udgøre grundlaget for fastsættelsen af de årlige fangstbegrænsninger for de pågældende bestande. Den flerårige plan skal ligeledes omfatte beskyttelsesforanstaltninger, som skal gøre det muligt at genoprette bestandene, hvis de reduceres til et niveau, der ligger under sikre biologiske grænser.

Den flerårige plan skal gælde for alle EU-fiskerifartøjer, uanset i hvilket omfang de deltager i fiskeriet i Adriaterhavet (i EU-farvande og internationale farvande). Dette er i overensstemmelse med reglerne i den fælles fiskeripolitik og med den indvirkning, som fartøjerne har på de berørte bestande.

Følgende bestemmelser i forordning (EU) nr. 1380/2013 ("grundforordningen") er relevante i forbindelse med flerårige planer:

- Grundforordningens artikel 9 og 10 indeholder bestemmelser om **flerårige planers mål og indhold**. Flerårige planer skal i henhold til grundforordningens artikel 10 indeholde kvantificerbare **mål**. Disse mål bør suppleres med **beskyttelsesforanstaltninger**, som udløses på grundlag af et **bevarelsesreferencepunkt**.
- I henhold til grundforordningens artikel 15 har fiskeriet efter små pelagiske arter (dvs. fiskeriet efter almindelig makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalt, ansjos, guldlaks, sardin og brisling) i alle EU-farvande været omfattet af **landingsforpligtelsen** siden den 1. januar 2015. I henhold til artikel 15, stk. 5, i grundforordningen skal de detaljerede regler om gennemførelsen af landingsforpligtelsen fastsættes i flerårige planer, herunder:
 - (a) specifikke bestemmelser vedrørende fiskeri eller arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen
 - (b) specifikke undtagelser fra landingsforpligtelsen
 - (c) bestemmelser om de minimis-undtagelser op til 5 % af de samlede årlige fangster af alle arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen, for at undgå uforholdsmæssige omkostninger ved håndtering af uønskede fangster.
- I henhold til grundforordningens artikel 18 kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse fremsætte **fælles henstillinger** med henblik på at få vedtaget bestemte foranstaltninger på områder, hvor Kommissionen har fået tillagt beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter med henblik på at nå målene i den flerårige plan.

Den flerårige plan indeholder også specifikke **kontrolbestemmelser**, der tager sigte på en tilpasning til de særlige forhold for fiskeriet efter små pelagiske arter i Adriaterhavet af de

generelle kontrolforanstaltninger, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006¹³, som fastsætter de gældende retsregler for kontrol, inspektion og håndhævelse med henblik på overholdelse af den fælles fiskeripolitiks regler. Der er tale om følgende relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1224/2009:

- I henhold til artikel 9 skal fiskerfartøjer, der er over 12 m lange, have et fuldt funktionsdygtigt udstyr om bord, der med regelmæssige mellemrum sender positionsdata, som gør det muligt **automatisk at lokalisere og identificere fartøjet gennem fartøjsovervågningssystemet**. Det skal også tillade, at flagmedlemsstatens fiskeriovervågningsscenter tager stikprøver på fiskerfartøjet.
- I henhold til artikel 15 skal førere af EU-fiskerfartøjer, der er 12 m lange eller derover, **føre elektroniske logbøger** og sende dem elektronisk til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten mindst én gang dagligt.
- I henhold til artikel 17 skal førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 m eller derover, der fisker efter bestande omfattet af en flerårig plan, og som er forpligtede til at registrere fiskerilogbogsdata elektronisk, **meddele de kompetente myndigheder** i deres flagmedlemsstat en række oplysninger om fartøjet og fangsterne mindst fire timer før forventet ankomst i havn.
- Det kan være nødvendigt ved hjælp af en flerårig plan at tilpasse disse bestemmelser til de specifikke forhold i et bestemt fiskeri.
- I henhold til artikel 43 kan der i en flerårig plan fastsættes en tærskel, over hvilken fangsterne skal landes i en **udpeget havn**.

I afsnit 5 findes der en oversigt over de enkelte bestemmelser i den flerårige plan.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes de generelle bestemmelser for den fælles fiskeripolitik, og det fastsættes, i hvilke situationer Rådet og Europa-Parlamentet skal vedtage flerårige planer.

Dette forslag til en flerårig plan for små pelagiske bestande i Adriaterhavet følger samme strategi for fastlæggelsen af den flerårige plans målsætninger, mål og beskyttelsesforanstaltninger samt for gennemførelsen af landingsforpligtelsen som i Europa-Parlamentets og Rådets nyligt vedtagne forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter

¹³ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007¹⁴.

I Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer¹⁵, fastsættes der tekniske bevarelsesforanstaltninger, dvs. fangstsammensætningsregler, regler om mindstemaskestørrelse, om mindstemål for landing og om områder og perioder, der er lukket for visse typer fiskeri. Nævnte forordning er i øjeblikket ved at blive revideret og vil blive erstattet, hvis Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger¹⁶ vedtages. Dette forslag vil gøre det muligt for medlemsstaterne at ændre de tekniske foranstaltninger gennem regionaliseringsprocessen.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget og dets mål er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions politikker, navnlig miljøpolitikken som f.eks. **havstrategirammedirektivet**¹⁷ og dette direktivs mål om at opnå en god miljøtilstand i EU's havområder senest i 2020.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- **Nærhedsprincippet**

Bestemmelserne i forslaget vedrører bevarelse af havets biologiske ressourcer, hvilket er foranstaltninger, der falder ind under Den Europæiske Unions enekompetence. Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og opfylder kravene i forbindelse hermed. Både ansjos- og sardinbestanden og de berørte fiskerfartøjer krydser frit de internationale grænser, hvilket betyder, at foranstaltninger, der alene træffes på medlemsstatsniveau, sandsynligvis ikke vil kunne bidrage effektivt til opfyldelse af målene. Hvis foranstaltningerne skal være effektive, skal de træffes på koordineret vis og anvendes på hele bestandens udbredelsesområde og på alle berørte flåder.

- **Proportionalitetsprincippet**

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torsk-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 (EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1).

¹⁵ Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1).

¹⁶ COM/2016/0134 final - 2016/074 (COD).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

De foreslåede foranstaltninger er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, eftersom de er hensigtsmæssige og nødvendige, og der ikke findes andre mindre restriktive foranstaltninger til at opnå de ønskede politiske mål. Der er bred enighed blandt de interesserede parter, der er hørt, om at de gældende retsregler bestående af national lovgivning, en udsmidsplan vedtaget på EU-niveau og foranstaltninger, der er vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet, ikke er tilstrækkelige til at realisere den fælles fiskeripolitiks bæredygtigsmål.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Det foreslåede instrument er en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Der er under udarbejdelsen af forslaget og den tilhørende konsekvensanalyse gennemført høringer på forskellige niveauer, herunder de interesserede parter, videnskabsfolk, individuelle borgere, offentlige forvaltninger og Kommissionens relevante tjenestegrene.

- **Høringer af interesserede parter**

De interesserede parter blev hørt målrettet, navnlig gennem høring af **Det Rådgivende Råd for Middelhavet (MEDAC)**¹⁸, som er den mest repræsentative interessentorganisation for fiskeriet i Middelhavet. MEDAC repræsenterer alle de parter, der er berørt af dette forslag. Der er tale om fiskerisektoren, herunder ikke-industrielle fiskere, forarbejdningssektoren, fagforeninger og andre interessegrupper, som f.eks. miljøorganisationer, forbrugergrupper og sports-/fritidsfiskerorganisationer, der udøver deres virksomhed i Middelhavet i henhold til den fælles fiskeripolitik.

MEDAC nedsatte i 2014 en arbejdsgruppe, som specifikt fik til opgave at udarbejde den flerårige plan for fiskeriet efter små pelagiske arter i Adriaterhavet. Arbejdsgruppen har holdt seks møder med deltagelse af repræsentanter for Kommissionens Generaldirektorat for Fiskeri (GD MARE), EU-Fiskerikontrolagenturet, forskersamfundet, fiskerisektoren og medlemsstaternes fiskeriforvaltninger¹⁹. I marts 2016 vedtog MEDAC rådgivning vedrørende den flerårige plan for små pelagiske bestande i det nordlige Adriaterhav²⁰. Nogle af de foranstaltninger, som MEDAC anbefalede, er inkluderet i dette forslag, nemlig forslaget til større brug af elektroniske logbøger og elektroniske systemer til overvågning af fartøjernes position og til inkludering af de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af landingsforpligtelsen.

Kommissionen tilrettelagde desuden et **videnskabeligt og teknisk seminar om fiskeriet efter små pelagiske arter i Adriaterhavet**, som blev afholdt den 18. september 2015 med deltagelse af videnskabsfolk, MEDAC og medlemsstaternes fiskeriforvaltninger. Der var bred enighed om, at bestandene af ansjos og sardin overudnyttedes, og at det er på tide at handle.

¹⁸ <http://www.med-ac.eu/>.

¹⁹ Den 8. oktober 2014 i Kroatien (Split), den 20. november 2014 i Italien (Rom), den 11. marts 2015 i Italien (Rom), den 23. april 2015 i Frankrig (Marseille), den 11. juni 2015 i Spanien (Madrid) og den 17. februar 2016 i Italien (Rom).

²⁰ MEDAC (2016) "MEDAC Advice on LTMP for Small Pelagics in GSA 17 (Northern Adriatic)" af 11. marts 2016 (Prot. 94/2016).

Den 21.-25. september 2015 blev der afholdt en **workshop om gennemførelsen af fiskeri efter princippet om det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) i forskellige casestudier, herunder de små pelagiske bestande i Adriaterhavet**. Workshoppens blev organiseret inden for rammerne af et kommissionsfinansieret projekt om forvaltningsscenarier med henblik på udarbejdelsen af flerårige forvaltningsplaner for Middelhavet og Sortehavet. Mødet gav de forskellige aktører i projektet (Kommissionen, MEDAC, uafhængige sagkyndige samt de konsulenter, der gennemfører projektet) mulighed for at drøfte og nå til enighed om de forskellige forvaltningsmuligheder, kriterier og planlagte scenarier med henblik på at opnå F_{MSY} .

De parter, der er involveret i fiskeriet i Middelhavet, er ligeledes blevet hørt (herunder myndighederne fra otte medlemsstater, forskningsinstitutter fra otte medlemsstater, fem NGO'er, fiskerisektorens repræsentanter fra otte medlemsstater, MEDAC og STECF). Høringen foregik i forbindelse med **den retrospektive evalueringsundersøgelse af Middelhavsforordningen**²¹, som inkluderer et specifikt casestudie om de små pelagiske bestande i Adriaterhavet. Denne høring har resulteret i relevant input til problemformuleringen og de gældende retsreglers virkning. De berørte parter er i overvejende grad enige om, at fiskebestandene i Middelhavet er stærkt overudnyttede, og de fleste respondenter på tværs af alle interessentkategorier erklærede, at de til dato ikke havde observeret nogen forbedring af bestandenes tilstand. Et andet kritisk spørgsmål, der er rejst, vedrører den samfundsøkonomiske bæredygtighed på langt sigt af fiskeriet i Middelhavet.

Derudover er der i perioden 22. maj 2015-11. september 2015 afholdt en vidtrækkende **internetbaseret offentlig høring** om fiskeriet i det nordlige Adriaterhav efter små pelagiske bestande²². Der blev modtaget i alt 15 detaljerede bidrag fra medlemsstaterne, MEDAC, repræsentanter for fiskerisektoren, NGO'er og private borgere. De vigtigste konklusioner var følgende:

- De fleste bidragsydere var enige om, at der er behov for en flerårig plan vedtaget på EU-niveau, eftersom de gældende retsregler ikke tager hensyn til de særlige forhold, der karakteriserer fiskeriet i den pågældende region, og eftersom de ikke fører til en fuldstændig gennemførelse af den fælles fiskeripolitik, navnlig hvad angår princippet om regionalisering.
- De gældende retsregler anses for at være for komplicerede.
- EU's intervention bør begrænses til retningslinjer og fastsættelse af målsætninger.

²¹ Wakeford *et al.* (2016) "Retrospective evaluation study of the Mediterranean Sea Regulation". Endelig rapport (juli 2016). http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

²² http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/northern-adriatic-multiannual/index_en.htm - Den offentlige høring omfattede kun det nordlige Adriaterhav, for det første fordi fiskeriet efter de små pelagiske bestande hovedsagelig foregår der, og for det andet fordi Kommissionen i første omgang havde overvejet at fremlægge forslag til en flerårig plan udelukkende for det nordlige Adriaterhav, før den besluttede sig for at udvide planen til at dække hele Adriaterhavet. Det blev besluttet at udvide anvendelsesområdet for at dække hele det område, hvor bestandene forekommer, og for at undgå de uforholdsmæssigt store omkostninger ved at skulle udarbejde en særskilt flerårig plan for det sydlige Adriaterhav på et senere tidspunkt, navnlig i betragtning af dette fiskeris begrænsede omfang (kun 6 % af fangsterne af ansjos og sardin, der er fanget i Adriaterhavet (2013-tal) landes i det sydlige Adriaterhav, og mange af disse fangster tages faktisk i det nordlige Adriaterhav. Andelen af landinger i det sydlige Adriaterhav har været konstant faldende siden 2008.

- Der bør tages højde for samspillet mellem fiskeriet og miljøet.
- Foranstaltningerne bør kun vedrøre målarterne.
- Tekniske og supplerende foranstaltninger vedrørende landingsforpligtelsen bør vedtages på regionalt plan og ikke fastsættes i den flerårige plan.
- De tekniske foranstaltninger bør navnlig være rettet mod område- og sæsonlukninger snarere end mod større selektivitet på grundlag af maskestørrelser.
- Den flerårige plan bør have en fleksibel tilgang og være afpasset efter de forskellige berørte flåders andel af fangsterne.
- **Ekspertbistand**

I tillæg til den offentlige høring, der er beskrevet ovenfor, og den retrospektive evalueringsundersøgelse, der beskrives i følgende afsnit, er der foretaget en række vigtige undersøgelser til støtte for forslaget.

I 2014 bestilte Kommissionen en undersøgelse med titlen "Større viden om de væsentligste samfundsøkonomiske aspekter af de vigtigste typer fiskeri i Adriaterhavet". Undersøgelsen har til formål at udpege de vigtigste fiskeriaktiviteter i Adriaterhavet, at beskrive bestandenes tilstand og den videnskabelige rådgivning for de relevante bestande samt at tilvejebringe samfundsøkonomiske oplysninger om de forskellige fiskeriaktiviteter, der udøves af lande med kyst ud til Adriaterhavet. Undersøgelsen blev afsluttet i 2015²³.

GD MARE iværksatte tillige en undersøgelse i 2014 for at vurdere specifikke forvaltningsscenarier med henblik på flerårige planer i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens målsætninger²⁴. Undersøgelsen indeholder en beskrivelse af fire casestudier, hvoraf en vedrører fiskeriet efter små pelagiske bestande i Adriaterhavet. Der er anvendt bioøkonomiske modeller til vurdering af de forskellige scenariers miljømæssige, sociale og økonomiske indvirkning på de enkelte fartøjskategorier.

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

En **retrospektiv evalueringsundersøgelse af Middelhavsforordningen**²¹ viser, at selv om mange af forordningens foranstaltninger er blevet gennemført, er de fleste af dens målsætninger for det nordlige Adriaterhav tilsyneladende enten ikke opfyldt, eller også er resultaterne vedrørende dens effektivitet ikke entydige som følge af begrænset dokumentation. Samtlige nationale myndigheder, der blev hørt i forbindelse med undersøgelsen, havde kun kunnet konstatere en begrænset eller slet ingen virkning, når det gælder reduktion af fiskeriindsatsen i det nordlige Adriaterhav, og Middelhavsforordningen

²³ Lembo *et al.* (2015) "Improved knowledge of the main socio-economic aspects related to the most important fisheries in the Adriatic Sea (SEDAF)". Kontrakt nr. 10 inden for rammerne af MAREA-rammekontrakten. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

²⁴ Spedicato *et al.* (2016) 'Study on the evaluation of specific management scenarios for the preparation of multi-annual management plans in the Mediterranean and the Black Sea' - CALL MARE/2014/27. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

har ligeledes kun haft en begrænset indvirkning på antallet af fartøjer og beskæftigelsen i Italien og Kroatien.

De nationale forvaltningsplaner, som medlemsstaterne har vedtaget i overensstemmelse med Middelhavsforordningen, **er blevet analyseret** af STECF²⁵ i en undersøgelse, der specifikt omhandler forvaltningsforanstaltninger²⁶. STECF konkluderede, at de fangstreduktioner, der opnås i henhold til de gældende nationale planer, er **utilstrækkelige til at opnå et bæredygtigt fiskeri senest i 2020**. Ifølge STECF er det meget usandsynligt, at målsætningerne for den fælles fiskeripolitik nås, hvis de nationale forvaltningsplaner ikke ændres.

Hvad angår de internationale foranstaltninger, der er gennemført inden for rammerne af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), foretog GFCM i 2015 **en samfundsøkonomisk vurdering af de forvaltningsforanstaltninger**, der gælder for ansjos- og sardin fiskeriet i Adriaterhavet²⁷. Simuleringer viser, at de nuværende fiskeridødelighedsniveauer²⁸ er for høje, selv til trods for anvendelsen af de hasteforanstaltninger, der er truffet af GFCM. Hvis fiskeridødeligheden opretholdes på dette niveau, vil bestandene af ansjos og sardin fortsat befinde sig uden for sikre biologiske grænser med risiko for bestandskollaps i perioden 2020-2030.

• **Konsekvensanalyse**

Analysen af konsekvenserne af en eventuel flerårig plan for små pelagiske bestande i Adriaterhavet er foregået som led i den nye fælles fiskeripolitik og omarbejdningen af forordningerne om tekniske foranstaltninger. Følgende konsekvensanalyser er derfor af relevans for dette forslag:

- Reformen af den fælles fiskeripolitik²⁹.
- Virkningen af landingsforpligtelsens indførelse³⁰.
- De samfundsøkonomiske aspekter af den fælles fiskeripolitik³¹.
- Udarbejdelsen af en ny forordning om tekniske foranstaltninger³².

²⁵ Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri – rapport fra det 49. plenarmøde (PLEN-15-02), der blev afholdt den 6.-10. juli 2015 i Varese.

²⁶ "Mediterranean halieutic resources evaluation and advice" – kontrakt nr. 9 inden for rammerne af af MAREA-rammekontrakten, opgave 4: Videnskabelig rådgivning på ad hoc-basis til støtte for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, "Scientific advice on the conformity of management plans with the requirements of the Common Fisheries Policy in the Mediterranean Sea" (revideret rapport af 8.8.2014).

²⁷ Rapport fra GFCM (2016) om workshoppen om en biologisk/økonomisk vurdering af forvaltningsforanstaltninger (WKMSE), 1.-3. februar 2016.

²⁸ Beregnet under hensyntagen til den gennemsnitlige fiskeridødelighed i 2012, 2013 og 2014.

²⁹ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/impact_assessments_en.htm.

³⁰ Rapport fra det 45. plenarmøde i Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (PLEN-14-01).

³¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU\(2015\)540360_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU(2015)540360_EN.pdf).

³² http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/socio_economic_dimension/index_en.htm.

³³ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene - Konsekvensanalyse - Ledsagedokument til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr.

Der er ligeledes foretaget en konsekvensanalyse af dette lovgivningsmæssige forslag til fastlæggelse af flerårig plan for små pelagiske bestande og fiskeriet efter disse bestande i Adriaterhavet.

Der er overvejet følgende løsningsmodeller i forbindelse med denne konsekvensanalyse:

- **Løsningsmodel 0:** Anvendelse af ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger eller såkaldt blød lovgivning (denne model blev valgt fra tidligt i processen)
- **Løsningsmodel 1:** Status quo (basisscenarie, som de andre løsningsmodeller blev sammenlignet med)
- **Løsningsmodel 2:** Udarbejdelse af en EU-forordning til forvaltning af fiskeriet efter små pelagiske bestande med det mål at bringe fiskeriet efter bestandene ned på et bæredygtigt niveau i enten 2018 eller 2020 (to delmodeller). Under løsningsmodel 2 foreslås der en ny forvaltningsmekanisme med fokus på fiskeriets output i form af fangstbegrænsninger. Denne model er blevet afprøvet med succes i andre EU-farvande, hvor den har resulteret i sundere bestande.
- **Løsningsmodel 3:** En model, der indebærer forsøg på at ændre de gældende forvaltningsforanstaltninger (national og international lovgivning), som enten kan give meget gode resultater eller meget dårlige afhængigt af, om forsøget lykkes.

Den foretrukne løsningsmodel er løsningsmodel 2, dvs. en EU-forordning til forvaltning af fiskeriet efter små pelagiske bestande. Dette blev anset for at være den eneste model, hvormed målsætningerne kan realiseres. Generelt set forventes løsningsmodel 2 at resultere i en bedre bevaringsstatus for ansjos og sardin, hvilket på sigt vil betyde, at den fiskerisektor, der er afhængig af disse ressourcer, bliver sundere og mere bæredygtig, de enkelte fiskeres indtjening bliver højere, og den samlede rentabilitet bliver bedre sammenlignet med status quo.

Overgangen til et mere bæredygtigt fiskeri vil sandsynligvis kræve en reduktion af fiskerisektoren, indbefattet beskæftigelsesniveauet og sektorens samlede indtjening. Når fangsterne reduceres, vil priserne ved første salg sandsynligvis stige, hvilket formodentlig i et vist omfang vil kunne kompensere for sektorens faldende indtægter som følge af en nedgang i fangsterne. Forarbejdningssektoren (særlig i Kroatien og Italien) kan blive nødsaget til at importere fra andre lande. Der findes specifikke finansielle instrumenter og foranstaltninger, som kan bistå de berørte sektorer i overgangsperioden.

I løsningsmodel 2 foretrækkes 2020 som frist for at opnå et bæredygtigt fiskeri frem for 2018, idet langt de fleste af de interesserede parter gav udtryk for, at de foretrak 2020. Det er også en mere realistisk frist, hvis man tager den flerårige plans sandsynlige ikrafttrædelsesdato i betragtning.

1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 SWD/2016/057 final - 2016/074 (COD).

Ingen af de interesserede parter, der blev hørt, mente, at blød lovgivning (løsningsmodel 0) ville være en realiserbar mulighed. Kun en enkelt interesseret part gav under høringen udtryk for, at de gældende forvaltningsregler (løsningsmodel 1) var tilstrækkelige. Ingen af respondenterne undtagen én mente, at en ændring af de gældende regler ville være tilstrækkelig (løsningsmodel 3). MEDAC (bestående af repræsentanter for sektoren og civilsamfundet), NGO'erne, de offentlige myndigheder, de videnskabelige institutter samt Kroatien, Italien og Slovenien gik ind for udarbejdelsen af en flerårig plan (løsningsmodel 2), idet der var stærkt støtte til delmodel "2020".

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Forslaget er ikke et initiativ som led i programmet for måltrettet og effektiv regulering. Det vil dog ikke desto mindre bidrage til at forenkle EU-lovgivningen. Med en flerårig plan vedtages der én enkelt retsakt, der indeholder samtlige bestemmelser vedrørende forvaltningen af det berørte fiskeri på EU-niveau, hvorimod det nuværende system består af bestemmelser fastsat i tre nationale forvaltningsplaner, der er vedtaget i form af tre særskilte nationale forordninger, samt EU's udsimidsplan.

De gældende forvaltningsrammer er komplekse og ændres kontinuerligt. Enkle, mere stabile og gennemskuelige regler vil derfor forbedre den nuværende situation betydeligt.

Den flerårige plan vil også resultere i et enklere og mere gennemskueligt forvaltningssystem end det nuværende, når det gælder om at omsætte den videnskabelige rådgivning til forvaltningsforanstaltninger. Videnskabsfolkene forelægger deres videnskabelige rådgivning hvert år, herunder også rådgivning om, på hvilket niveau fangstbegrænsningerne for hver bestand bør fastsættes for at sikre et bæredygtigt fiskeri. Med en begrænsning af outputtet, fører den krævede reduktion af fiskeridødeligheden umiddelbart til en reduktion af fangsterne, hvilket ikke er tilfældet med en begrænsning af inputtet (f.eks. baseret på indsats- eller kapacitetsbegrænsning). Den flerårige plan vil også føre til en mere stabil og forudsigelig ressourcesituation til gavn for fiskeriet efter små pelagiske bestande.

Den fælles fiskeripolitik er specifikt rettet mod små og mellemstore virksomheder (SMV), der er normen i fiskerisektoren snarere end hovedreglen. Når det gælder fiskeriet efter små pelagiske bestande i Adriaterhavet, hører næsten alle fiskerivirksomheder og langt de fleste forarbejdningsvirksomheder enten i kategorien mikrovirksomheder eller SMV. Det er således ikke berettiget at udelukke dem fra dette forslags anvendelsesområde af størrelsesårsager, eftersom hovedparten af sektoren i så fald ville være udelukket og forslaget derfor virkningsløst. Den flerårige plan skal derfor gælde for alle virksomheder, også SMV og mikrovirksomheder. Samtlige virkninger som beskrevet ovenfor vil derfor sandsynligvis i varierende grad gøre sig gældende for alle virksomheder i sektoren afhængigt af, hvordan medlemsstaterne beslutter at fordele de fornødne reduktioner på de forskellige fartøjskategorier.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget er fuldt ud i overensstemmelse med Den Europæiske Unions **charter om grundlæggende rettigheder**³⁴, navnlig chartrets artikel 37, hvori det er fastsat, at et højt

³⁴ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (2012/C 326/02) (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391).

miljøbeskyttelsesniveau og forbedring af miljøkvaliteten skal integreres i Unionens politikker og sikres i overensstemmelse med princippet om en bæredygtig udvikling.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige virkninger.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Overvågningen af nogle af forvaltningsforanstaltningernes virkninger sker som led i det rutinemæssige arbejde, der udføres i forbindelse med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik. De data, der er nødvendige for at kunne overvåge de samfundsøkonomiske og miljømæssige virkninger af den flerårige plan, indsamles allerede af medlemsstaterne i henhold til EU-lovgivningen om dataindsamling³⁵. STECF foretager også regelmæssigt en vurdering af ansjos- og sardinbestandenes situation, og af både fiskeri- og forarbejdningssektorens samfundsøkonomiske resultater. Den flerårige plans indvirkning på markederne vil blive overvåget hvert andet år gennem det europæiske markedsobservatorium for fiskevarer og akvakulturprodukter (EUMOFA)³⁶. Der foreligger derfor allerede basisoplysninger, og der er indført en procedure for overvågning af de driftsmæssige mål, der er nævnt ovenfor, såvel som af den flerårige plans samfundsøkonomiske virkninger.

Den flerårige plan indeholder krav om regelmæssig evaluering på grundlag af videnskabelig rådgivning af dens indvirkning på de berørte bestande. Det er yderst vigtigt at fastlægge en passende frist for denne evaluering. Der skal være tid til at vedtage og gennemføre regionale foranstaltninger, og der skal tid til, at man kan se, hvilken indvirkning disse foranstaltninger har på bestandene og på fiskeriet. Ved fastsættelsen af evalueringsfristen bør der også tages hensyn til den tid, der går mellem indsamling og gennemgang af biologiske og samfundsøkonomiske data, og de arbejdsmetoder, der anvendes af de videnskabelige organer, der vurderer dataene. STECF har anbefalet, at virkningen af flerårige planer bør vurderes på grundlag af data indsamlet over tre år. STECF har ligeledes vurderet, at det tager fem år fra planens gennemførelse at indsamle tre års data³⁷. Den flerårige plan bør derfor evalueres hvert femte år.

Det skal bemærkes, at selv om planen skal evalueres hvert femte år, er dette ikke til hinder for, at lovgiverne ændrer planen, hvis dette viser sig nødvendigt grundet udviklingen på det videnskabelige, politiske eller samfundsøkonomiske område.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

³⁵ Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1).

³⁶ http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/market/market_observatory/index_en.htm.

³⁷ Rapport fra STECF's studiegruppe vedrørende evaluering af flerårige planer for fiskeriforvaltning (Study Group on the Evaluation of Fishery Multi-Annual Plans - SGMOS 09-02).

I overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks overordnede mål om bevarelse af fiskeressourcerne og under hensyntagen til artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1380/2013, som fastsætter principperne og målene for flerårige planer og deres indhold, er planens hovedelementer følgende:

- **Den flerårige plan gælder for** små pelagiske bestande. Der er mere specifikt tale om ansjos, sardin, almindelig makrel og hestemakrel og fiskeriet efter disse bestande i Adriaterhavet.
- **Den flerårige plan har til formål** at bidrage til opfyldelsen af den fælles fiskeripolitiks målsætninger, navnlig målsætningen om at nå og opretholde det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) for de berørte bestande, opnå en bæredygtig fiskerisektor og opstille en effektiv forvaltningsramme. Den flerårige plan bidrager også til at lette gennemførelsen af landingsforpligtelsen.
- De foreslåede **mål** udtrykkes som fiskeridødelighedsintervaller baseret på F_{MSY} som anbefalet af STECF (senest i 2020). Disse F_{MSY} -intervaller gør det muligt at forvalte de berørte bestande med udgangspunkt i det maksimale bæredygtige udbytte, samtidig med at der tilvejebringes en høj grad af forudsigelighed for sektoren. Der er ligeledes fastsat mål for ansjos og sardin, idet intervallerne er anbefalet af STECF⁹. Disse intervaller gør det muligt at forvalte de to bestande med udgangspunkt i det maksimale bæredygtige udbytte og giver plads til at foretage tilpasninger, hvis der forelægges ny videnskabelig rådgivning, samtidig med at der opretholdes en høj grad af forudsigelighed. Hvis der foreligger data for bestandene, udtrykkes disse referencepunkter som gydebiomasse.
- Det er STECF, der træffer beslutning om de **bevarelsesreferencepunkter** udtrykt i ton gydebiomasse eller bestandsstørrelser udtrykt i tal, som er fastsat i den flerårige plan.
- Der er knyttet **beskyttelsesforanstaltninger og specifikke bevarelsesforanstaltninger** til disse bevarelsesreferencepunkter. Hvis det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at en af de berørte bestande befinder sig under dette punkt, bør de tilladte fangster af denne bestand reduceres. En sådan reduktion kan om nødvendigt suppleres med f.eks. tekniske foranstaltninger eller hasteforanstaltninger, som vedtages af Kommissionen eller medlemsstaterne. Nogle af disse foranstaltninger kan vedtages på regionalt plan.
- Det er nødvendigt at vedtage **bestemmelser vedrørende landingsforpligtelsen** på regionalt plan for at forlænge (og/eller ændre) undtagelser fra denne forpligtelse for arter med videnskabeligt dokumenterede høje overlevelsesserater og de minimis-undtagelser, som er i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning. Sådanne undtagelser, der er fastlagt i udsמידsplanen for Middelhavet⁵, gælder i øjeblikket kun i tre år.
- Den flerårige plan indeholder bestemmelser om et **regionalt samarbejde** medlemsstaterne imellem med henblik på vedtagelse af bestemmelser om landingsforpligtelsen og særlige bevarelsesforanstaltninger for bestemte bestande, herunder tekniske foranstaltninger.

- Planen indeholder **kontrolforanstaltninger** vedrørende fartøjsovervågningssystemet, forhåndsmeddelelser, elektroniske logbøger og udpegede havne. Hvad angår forhåndsmeddelelsen er det nødvendigt at tilpasse de generelle regler i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 til de særlige forhold, der gør sig gældende for Adriaterhavet og fiskeriet efter små pelagiske bestande. Hvad angår elektroniske logbøger og fartøjsovervågningssystemet udvides bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 til at omfatte alle fartøjer, der er otte m lange og derover, med henblik på at styrke kontrollen med det fiskeri, der er omfattet af den flerårige plan. Hvad angår udpegede havne fastsættes der i nærværende forslag en tærskel, over hvilken fangster af ansjos og sardin kun bør landes i en havn med styrket kontrol.
- **Regelmæssig evaluering** af den flerårige plan med udgangspunkt i den videnskabelige rådgivning. Planen bør evalueres hvert femte år. Dette giver tid til, at landingsforpligtelsen kan gennemføres fuldt ud, til at der kan vedtages og gennemføres foranstaltninger på regionalt plan, og til, at man kan se, hvilken indvirkning disse foranstaltninger har på bestandene og fiskeriet. Evaluering hvert femte år er også det minimum, der kræves af de videnskabelige organer³⁷.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en flerårig plan for små pelagiske bestande i Adriaterhavet og fiskeriet, der udnytter disse bestande

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF³ bør den fælles fiskeripolitik bidrage til at beskytte havmiljøet, til en bæredygtig forvaltning af alle kommercielt udnyttede arter og navnlig til at opnå en god miljøtilstand i havet senest i 2020.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁴ fastsætter reglerne for den fælles fiskeripolitik i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser. Den fælles fiskeripolitik har bl.a. til formål at sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på langt sigt, at der anvendes en

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen, og at der gennemføres en økosystembaseret fiskeriforvaltningstilgang.

- (3) Det fremgår af videnskabelig rådgivning, der er fremlagt af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og den rådgivende videnskabelige komité under Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM SAC), at udnyttelsen af ansjos- og sardinbestandene i Adriaterhavet overstiger de niveauer, der kræves for at nå det maksimale bæredygtige udbytte (MSY).
- (4) Til trods for, at Adriaterhavsbestandene af ansjos og sardin forvaltes i henhold til både en international forvaltningsplan vedtaget inden for rammerne af GFCM og nationale forvaltningsplaner vedtaget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006⁵, overudnyttes disse bestande fortsat, og de gældende forvaltningsforanstaltninger anses for at være utilstrækkelige til at opnå MSY senest i 2020. Medlemsstaterne og interessenterne har desuden givet udtryk for deres støtte til, at der på EU-niveau udarbejdes og gennemføres forvaltningsplaner for disse to bestande.
- (5) De gældende forvaltningsforanstaltninger for små pelagiske bestande i Adriaterhavet vedrører adgang til farvande, begrænsning af fiskeriindsatsen og tekniske foranstaltninger vedrørende de redskaber, der anvendes. Ifølge den videnskabelige rådgivning er en begrænsning af fangsterne det mest effektive middel til justering af fiskeridødeligheden og således det mest effektive forvaltningsværktøj for fiskeriet efter små pelagiske bestande⁶.
- (6) For at nå den fælles fiskeripolitikks målsætninger skal der vedtages en række bevarelsesforanstaltninger, som f.eks. flerårige planer og tekniske foranstaltninger, og der skal fastsættes og tildeles fiskerimuligheder, alt efter hvad der er behov for, enten i form af enkeltforanstaltninger eller en kombination af disse.
- (7) Flerårige planer skal i henhold til artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1380/2013 være baseret på videnskabelig, teknisk og økonomisk rådgivning og indeholde målsætninger og kvantificerbare mål med klare tidsplaner, bevarelsesreferencepunkter og beskyttelsesforanstaltninger.
- (8) Formålet med den flerårige plan bør være at bidrage til opfyldelsen af den fælles fiskeripolitikks målsætninger, navnlig målsætningen om at nå og opretholde det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) for de berørte bestande, opnå en bæredygtig fiskerisektor og opstille en effektiv forvaltningsramme.
- (9) Desuden er der ved artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013 indført en forpligtelse til at lande alle fangster, herunder af arter, der er omfattet af bestemmelser om mindstestørrelser som defineret i bilag III til forordning (EF) nr. 1967/2006. Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1392/2014⁷ fastsættes der en treårig

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 (Middelhavsforordningen) (EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6).

⁶ Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) "Assessment of Mediterranean Sea stocks" (vurdering af bestandene i Middelhavet) - del 2 (STECF-11-14).

⁷ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1392/2014 af 20. oktober 2014 om fastsættelse af en udsimidsplan for fiskeri efter visse små pelagiske arter i Middelhavet (EUT L 370 af 30.12.2014, s. 21).

udsmidsplan med en *de minimis-undtagelse* fra landingsforpligtelsen i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 for ansjos, sardin, almindelig makrel og hestemakrel i Adriaterhavet. For at gennemføre landingsforpligtelsen bør gyldighedsperioden for foranstaltningerne i delegeret forordning (EU) nr. 1392/2014 forlænges ved at de respektive bestemmelser heri inkluderes i den flerårige plan.

- (10) I tråd med den økosystembaserede tilgang skal deskriptor 1, 4 og 6 i bilag I til direktiv 2008/56/EF tages i betragtning i forbindelse med fiskeriforvaltningen i tillæg til de fiskerirelaterede deskriptorer i nævnte direktiv.
- (11) Ifølge artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal fiskerimulighederne fastlægges på grundlag af de mål, der er fastsat i de flerårige planer.
- (12) Der bør fastsættes et mål for fiskeridødeligheden (F), som er i overensstemmelse med målsætningen om at opnå og opretholde MSY , i form af intervaller, som gør det muligt at opnå det maksimale bæredygtige udbytte (F_{MSY}). Intervallerne, som skal være baseret på videnskabelig rådgivning, er nødvendige for at opnå den fleksibilitet, der er skal til for at kunne tage hensyn til ændringer i den videnskabelige rådgivning, bidrage til gennemførelsen af landingsforpligtelsen og tage højde for de særlige forhold, der gør sig gældende for det blandede fiskeri. F_{MSY} -intervallerne er beregnet af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), og de er udledt, således at det langsigtede udbytte højst reduceres med 5 % sammenlignet med MSY ⁸. Intervallets øvre grænse er desuden fastsat således, at sandsynligheden for, at en bestand reduceres til under B_{lim} højst er 5 %.
- (13) Med henblik på fastsættelse af fiskerimuligheder bør der være en tærskel for F_{MSY} -intervaller ved normal brug og, forudsat at den berørte bestand anses for at være i god tilstand, en højere grænse for bestemte tilfælde. Det bør kun være muligt at fastsætte fiskerimuligheder til den højere grænse, hvis det på grundlag af videnskabelig rådgivning eller dokumentation er nødvendigt for at opfylde de mål, der er fastsat i nærværende forordning vedrørende blandet fiskeri, eller nødvendigt for at undgå at skade en bestand som følge af samspillet inden for en bestand eller mellem bestande eller for at begrænse udsving fra år til år i fiskerimulighederne.
- (14) Hvis der ikke er opstillet MSY -mål, bør forsigtighedstilgangen anvendes.
- (15) For de bestande, som disse er til rådighed for, og med henblik på anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger er det nødvendigt at fastsætte bevarelsesreferencepunkter for ansjos- og sardinbestanden udtrykt som MSY $B_{trigger}$ og B_{lim} . Hvis bestandene reduceres til under MSY $B_{trigger}$, bør fiskeridødeligheden reduceres til under F_{MSY} .
- (16) Hvis bestandsstørrelsen reduceres til under referencepunktet B_{lim} , bør der træffes yderligere beskyttelsesforanstaltninger. Beskyttelsesforanstaltningerne bør omfatte en reduktion af fiskerimulighederne og specifikke bevarelsesforanstaltninger, når den videnskabelige rådgivning indikerer, at en bestand er truet. Disse foranstaltninger bør suppleres af andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige, som f.eks.

⁸ Dn Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) - Small pelagic stocks in the Adriatic Sea. Mediterranean assessments part 1 (STECF-15-14). 2015. [Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, EUR 27492 EN, JRC 97707, 52 sider., JRC 97707, 52 pp.] [*The second part of this reference seems to be mistaken. OPOCE, please check.*]

foranstaltninger truffet af Kommissionen i henhold til artikel 12 i forordning (EU) nr. 1380/2013 eller foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i henhold til artikel 13 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

- (17) For bestande, som der ikke foreligger referencepunkter for, bør forsigtighedstilgangen anvendes. Når det gælder de bestande, der tages som bifangst, bør der i mangel af videnskabelig rådgivning om minimumsniveauerne for gydebiomasse for sådanne bestande træffes specifikke bevarelsesforanstaltninger, hvis det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at der er behov for sådanne foranstaltninger.
- (18) For at gøre det muligt at opfylde den landingsforpligtelse, der er fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, bør planen indeholde yderligere forvaltningsforanstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør fastlægges ved hjælp af delegerede retsakter.
- (19) Der bør som krævet i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes en frist for forelæggelse af fælles henstillinger fra medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse.
- (20) Planen bør også indeholde bestemmelser om, at der ved hjælp af delegerede retsakter træffes visse ledsagende tekniske foranstaltninger, der kan bidrage til at opfylde planens målsætninger, navnlig hvad angår beskyttelse af gyde- og ungfisk eller for at øge selektiviteten.
- (21) For at sikre at foranstaltningerne i nærværende forordning overholdes fuldt ud, bør der indføres specifikke kontrolforanstaltninger til supplerende af dem, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009⁹.
- (22) Da fiskeriet efter små pelagiske bestande i Adriaterhavet udøves af fartøjer, der hovedsagelig foretager korte fangstrejser, bør kravet om forhåndsmeddelelse i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 tilpasses, således at der indgives forhåndsmeddelelse mindst halvanden time før det forventede ankomsttidspunkt i havn. Under hensyntagen til den begrænsede indvirkning, som fangstrejser, hvor der kun fanges meget små mængder fisk, har på de berørte bestande, bør der fastsættes en tærskel, således at der kun kræves forhåndsmeddelelse, når fartøjerne opbevarer mindst 1 t ansjos eller sardin om bord.
- (23) Eftersom elektroniske kontrolværktøjer sikrer en bedre og mere rettidig kontrol af fiskeriet, navnlig af det geografiske område, der fiskes i, og af udnyttelsen af bestandene bør kravet om anvendelse af et fartøjsovervågningssystem og elektroniske logbøger som fastsat i henholdsvis artikel 9 og artikel 15 i forordning (EF) nr. 1224/2009, udvides til at omfatte alle fiskerfartøjer med en længde overalt på otte m.
- (24) Der bør fastsættes tærskler for fangster af ansjos og sardin, over hvilke et fiskerfartøj skal lande i en udpeget havn eller et sted tæt på kysten, jf. artikel 43 i forordning (EF)

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

nr. 1224/2009. Desuden bør medlemsstaterne ved udpegelsen af disse havne eller kystnære steder anvende kriterierne i nævnte forordnings artikel 43, stk. 5, på en sådan måde, at der sikres en effektiv kontrol.

- (25) For at muliggøre en hurtig og formålstjenlig tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, for at sikre fleksibilitet og åbne mulighed for udarbejdelsen af visse foranstaltninger bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at supplere denne forordning med bestemmelser om afhjælpende foranstaltninger til bevarelse af almindelig makrel og hestemakrel, gennemførelsen af landingsforpligtelsen og tekniske foranstaltninger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer udføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter
- (26) Der bør i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes krav om, at Kommissionen med regelmæssige mellemrum evaluerer nærværende forordnings anvendelse for at undersøge, om den er dækkende og virkningsfuld. Denne evaluering bør følge efter og tage udgangspunkt i en periodisk evaluering af planen baseret på videnskabelig rådgivning. Planen bør evalueres hvert femte år. Dette giver tid til, at landingsforpligtelsen kan gennemføres fuldt ud, at der kan vedtages og gennemføres foranstaltninger på regionalt plan, og til, at man kan se, hvilken indvirkning disse foranstaltninger har på bestandene og fiskeriet. Evaluering hvert femte år er også det minimum, der kræves af de videnskabelige organer.
- (27) Der er som krævet i artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 foretaget en evaluering af planens sandsynlige økonomiske og sociale konsekvenser, før den blev udarbejdet¹⁰ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

¹⁰ Konsekvensanalyse [reference indsættes ved offentliggørelse].

1. Ved denne forordning fastsættes der en flerårig plan for små pelagiske bestande i Adriaterhavet.
2. Denne forordning finder anvendelse på bestande af ansjos (*Engraulis encrasicolus*) og sardin (*Sardina pilchardus*) i Adriaterhavet (i det følgende benævnt "de berørte bestande") og på fiskeriet efter disse bestande. Den finder ligeledes anvendelse på bifangster af makrelfiskearter (*Scomber* spp.) og hestemakrelarter (*Trachurus* spp.), der tages i Adriaterhavet i fiskeriet efter en af eller begge de berørte bestande.

Artikel 2

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning anvendes definitionerne i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006.
2. Derudover forstås ved:
 - (a) "Adriaterhavet": GFCM's geografiske underområder 17 og 18
 - (b) "GFCM's geografiske underområde": det geografiske underområde, der hører under aftaleområdet for Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), og som er defineret i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011¹¹
 - (c) "små pelagiske bestande": de bestande, der er nævnt i nærværende forordnings artikel 1, stk. 2, eller enhver kombination af disse
 - (d) " F_{MSY} ": et værdiinterval, hvor alle fiskeridødelighedsniveauer inden for dette intervals videnskabeligt fastsatte grænser ved blandet fiskeri og i overensstemmelse med videnskabelig rådgivning giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) på langt sigt under de eksisterende gennemsnitlige miljøforhold uden at påvirke de berørte bestandes reproduktionsproces i betydelig grad
 - (e) "MSY $B_{trigger}$ ": referencepunktet for en bestands gydebiomasse, under hvilket der træffes specifikke og hensigtsmæssige forvaltningstiltag til sikring af, at udnyttelsesgraderne kombineret med naturlige udsving genopbygger bestandene, så de kommer over de niveauer, der kan give MSY på lang sigt
 - (f) "fiskerimuligheder": en kvantificeret ret til at fiske, udtrykt i fangster og/eller fiskeriindsats.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

Artikel 3

Målsætninger

1. Den flerårige plan skal navnlig gennem anvendelse af forsigtighedstilgangen til fiskeriforvaltning bidrage til at nå de mål for den fælles fiskeripolitik, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013, og den har til formål at sikre, at udnyttelsen af havets levende ressourcer foregår på en måde, som gør det muligt at genoprette og opretholde populationerne af de befiskede arter til over de niveauer, der giver det maksimale bæredygtige udbytte.
2. Den flerårige plan skal fastsætte en effektiv, enkel og stabil forvaltningsramme for udnyttelsen af små pelagiske bestande i Adriaterhavet.
3. Den flerårige plan skal bidrage til at eliminere udsmid, ved at uønskede fangster undgås og i videst muligt omfang reduceres, og til at gennemføre den landingsforpligtelse, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, for de arter, som landingsforpligtelsen finder anvendelse på, og som er omfattet af nærværende forordning.
4. Den flerårige plan skal gennemføre den økosystembaserede tilgang til fiskeriforvaltning for at sikre, at fiskeriets negative indvirkninger på det marine økosystem minimeres. Den skal være i overensstemmelse med Unionens miljølovgivning, navnlig målene om at opnå god miljøstatus senest i 2020 som fastsat i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF.
5. Planen skal navnlig tage sigte på at:
 - (a) sikre, at de betingelser, der er beskrevet i deskriptor 3 i bilag I til direktiv 2008/56/EF, opfyldes og
 - (b) bidrage til opfyldelsen af andre relevante deskriptorer i bilag I til direktiv 2008/56/EF i det omfang fiskeriet spiller en rolle for opfyldelsen heraf.

KAPITEL II

MÅL, BESKYTTELSESFORANSTALTNINGER OG SPECIFIKKE FORANSTALTNINGER

Artikel 4

Mål for ansjos og sardin

1. Målet for fiskeridødelighed skal være nået så hurtigt som muligt og på et gradvist stigende grundlag senest i 2020 for de berørte bestande, og det skal derefter opretholdes inden for de intervaller, der er fastsat i bilag I, og i overensstemmelse med de målsætninger, der er fastlagt i artikel 3, stk. 1.

2. Fiskerimulighederne skal stemme overens med de målintervaller for fiskeridødeligheden, der er fastsat i kolonne A i bilag I til nærværende forordning.
3. Uanset stk. 1 og 2 kan fiskerimulighederne fastsættes på niveauer, der svarer til lavere niveauer for fiskeridødelighed end dem, der er fastsat i bilag I, kolonne A.
4. Uanset stk. 2 og 3, kan fiskerimulighederne for en bestand fastsættes i overensstemmelse med de fiskeridødelighedsintervaller, der er fastsat i bilag I, kolonne B, forudsat at den berørte bestand ligger over det referencepunkt for minimumsgydebiomasse, der er fastsat i bilag II, kolonne A:
 - (a) hvis det på grundlag af den videnskabelige rådgivning eller dokumentation viser sig at være nødvendigt for at opfylde de målsætninger, der er fastsat i artikel 3, for det blandede fiskeri
 - (b) hvis det på grundlag af den videnskabelige rådgivning eller dokumentation viser sig at være nødvendigt for at undgå alvorlig skade på en bestand som følge af samspillet inden for den pågældende bestand eller mellem denne og andre bestande eller
 - (c) for at begrænse udsving i fiskerimulighederne fra år til år til højst 20 %.

Artikel 5

Beskyttelsesforanstaltninger

1. De bevarelsesreferencepunkter udtrykt som de minimums- og grænseniveauer for en bestands gydebiomasse, der skal anvendes for at beskytte de relevante bestandes fulde reproduktionsevne, er fastlagt i bilag II.
2. Hvis den videnskabelige rådgivning viser, at gydebiomassen for en af de berørte bestande ligger under det referencepunkt for bestandens minimumsgydebiomasse, der er fastsat i kolonne A i bilag II til nærværende forordning, træffes der alle de afhjælpende foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en hurtig genopretning af den berørte bestand til niveauer, som ligger over det niveau, der kan give MSY. Navnlig fastsættes fiskerimulighederne for de berørte bestande uanset nærværende forordnings artikel 4, stk. 2 og artikel 4, stk. 4, på et niveau, som er i overensstemmelse med en fiskeridødelighed, som reduceres til under det interval, der er fastsat i nærværende forordnings bilag I, kolonne B, idet der tages hensyn til nedgangen i denne bestands biomasse.
3. Hvis den videnskabelige rådgivning viser, at gydebiomassen for en af de berørte bestande ligger under det referencepunkt for bestandens minimumsgydebiomasse, der er fastsat i kolonne A i bilag II til nærværende forordning, træffes der yderligere afhjælpende foranstaltninger for at sikre en hurtig genopretning af den berørte bestand til niveauer, som ligger over det niveau, der kan give MSY. Uanset artikel 4, stk. 2 og 4, kan de afhjælpende foranstaltninger inkludere midlertidig indstilling af det målrettede fiskeri efter den pågældende bestand og en tilstrækkelig reduktion af fiskerimulighederne.

Artikel 6

Specifikke bevarelsesforanstaltninger

Hvis den videnskabelige rådgivning viser, at der er behov for afhjælpende foranstaltninger med henblik på bevarelse af de små pelagiske bestande, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, eller hvis ansjos- eller sardinbestandens gydebiomasse i et givet år ligger under de bevarelsesreferencepunkter, der er fastsat i kolonne A i bilag II til nærværende forordning, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 i nærværende forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 vedrørende:

- (a) fiskeredskabernes karakteristika, navnlig maskestørrelse, redskabernes konstruktion og størrelse eller anvendelse af selektionsanordninger for at sikre eller øge selektiviteten
- (b) brugen af fiskeredskaber, især med hensyn til hvor dybt de sættes, for at sikre eller øge selektiviteten
- (c) forbud mod eller begrænsning af fiskeriet i bestemte områder med henblik på at beskytte gyde- og ungfisk eller fisk, som er under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, eller ikkemålarter
- (d) forbud mod eller begrænsning af fiskeriet eller anvendelsen af visse typer fiskeredskaber i bestemte perioder med henblik på at beskytte gydefisk eller fisk, som er under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, eller ikkemålarter
- (e) bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser med henblik på at sikre beskyttelsen af unge marine organismer
- (f) andre specifikationer, der er knyttet til selektivitet.

KAPITEL III BESTEMMELSER KNYTTET TIL LANDINGSFORPLIGTELSEN

Artikel 7

Bestemmelser, der er knyttet til landingsforpligtelsen for små pelagiske arter fanget i Adriaterhavet

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15 i nærværende forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 vedrørende:

- (a) undtagelser fra anvendelsen af landingsforpligtelsen for arter med videnskabeligt dokumenterede høje overlevelseshastigheder under hensyntagen til specifikationerne for redskaberne, fiskemetoderne og økosystemet med henblik på at lette gennemførelsen af landingsforpligtelsen og

- (b) de minimis-undtagelser med henblik på at muliggøre gennemførelsen af landingsforpligtelsen; sådanne de minimis-undtagelser fastsættes for de tilfælde, der er omhandlet i artikel 15, stk. 5, litra c), i forordning (EU) nr. 1380/2013, på de betingelser, der er fastsat deri
- (c) specifikke bestemmelser om fangstdokumentation, navnlig med henblik på overvågning af landingsforpligtelsens gennemførelse og
- (d) bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser med henblik på at sikre beskyttelsen af unge marine organismer.

KAPITEL IV REGIONALISERING

Artikel 8

Regionalt samarbejde

1. Artikel 18, stk. 1-6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 finder anvendelse på de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 6 og 7.
2. Med henblik på denne artikels stk. 1 kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse forelægge fælles henstillinger i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 første gang senest 12 måneder efter nærværende forordnings ikrafttræden og derefter 12 måneder efter hver forelæggelse af den evaluering af planen, der skal foretages i henhold til nærværende forordnings artikel 14. De berørte medlemsstater kan også forelægge sådanne henstillinger, når de anser det for nødvendigt, navnlig hvis der sker en pludselig ændring i situationen for enhver af de bestande, som denne forordning finder anvendelse på. Fælles henstillinger vedrørende foranstaltninger for et givet kalenderår fremsættes senest den 1. juni i det foregående år.
3. De beføjelser, der tillægges i henhold til artikel 6 og 7 i denne forordning, berører ikke de beføjelser, som Kommissionen tillægges i henhold til andre bestemmelser i EU-lovgivningen, herunder i henhold til forordning (EU) nr. 1380/2013.

KAPITEL V

KONTROL OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 9

Sammenhæng med forordning (EF) nr. 1224/2009

Kontrolforanstaltningerne i dette kapitel finder anvendelse i tillæg til foranstaltningerne i forordning (EF) nr. 1224/2009, medmindre andet er fastsat i dette kapitel.

Artikel 10

Forhåndsmeddelelse

1. Uanset artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal den forhåndsmeddelelse, der er omhandlet i nævnte artikel, indgives mindst halvanden time før forventet ankomst i havn. De kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten kan ud fra en konkret vurdering af hver enkelt sag give tilladelse til tidligere anløb af havn.
2. Forpligtelsen til at indgive forhåndsmeddelelse gælder for førere af EU-fiskerfartøjer, som opbevarer om bord mindst et ton ansjos eller et ton sardin.

Artikel 11

Fartøjsovervågningssystem

1. Med henblik på denne forordning udvides anvendelsesområdet for de bestemmelser, der er fastsat i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1224/2009, til at gælde for fartøjer med en længde overalt på otte m eller derover, som fisker målrettet efter små pelagiske arter i Adriaterhavet.
2. Undtagelsen i artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder ikke anvendelse på fartøjer, der fisker målrettet efter små pelagiske arter i Adriaterhavet i overensstemmelse med nærværende forordning, uanset deres længde.

Artikel 12

Elektronisk udfyldelse og indsendelse af fiskerilogbøger

1. Med henblik på denne forordning udvides forpligtelsen i artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009 til at føre elektronisk fiskerilogbog og sende den elektronisk til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten mindst én gang om dagen til at omfatte førere af EU-fiskerfartøjer, der er otte m lange og derover, og som fisker målrettet efter ansjos eller sardin.

2. Undtagelsen i artikel 15, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder ikke anvendelse på førere af fartøjer, der fisker målrettet efter ansjos eller sardin, uanset deres længde.

Artikel 13

Udpegede havne

Tærsklen for levende vægt af de respektive arter, der er omfattet af den flerårige plan, over hvilken et fiskerfartøj skal lande sine fangster i en udpeget havn eller et kystnært sted, jf. artikel 43 i forordning (EF) nr. 1224/2009, er følgende:

- (a) 2 000 kg ansjos
- (b) 2 000 kg sardin.

KAPITEL VI REVISION

Artikel 14

Evaluerings af den flerårige plan

Fem år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert femte år sørger Kommissionen for, at der foretages en evaluering af denne flerårige plans indvirkning på de bestande, som forordningen finder anvendelse på, og på fiskeriet efter disse bestande. Kommissionen forelægger resultaterne af denne evaluering for Europa-Parlamentet og Rådet.

KAPITEL VII PROCEDUREBESTEMMELSER

Artikel 15

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6 og 7, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 6 og 7 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse

bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6 og 7, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand